

NO CLAUDIQUIS! Troba la clau per emancipar-te

La crisi, com no podia ser d'altra manera, ha acabat afectant a les trajectòries d'emancipació de les persones joves. La taxa d'emancipació juvenil catalana va arribar a un punt màxim l'any 2007 amb un 32,9 % de joves (persones entre 16 i 29 anys) emancipades. A partir d'aleshores la tònica general ha estat el retrocés, primerament moderat arribant l'any 2008 a una taxa del 32,3% i desplomant-se el 2009 arribant al 30,2%, taxa inferior inclús a la de l'any 2006. Amb aquestes dades es fa palès que les diferents ajudes proporcionades no han estat suficients per mantenir la taxa d'emancipació a Catalunya.

Encara que el sector immobiliari s'esforci en fer-nos creure que han estat els principals afectats per aquesta crisi, no els ha afectat tant a ells com a la gent jove. Si que és cert que durant el 2009 a la ciutat de Barcelona, hem vist com es reajustaven els preus de l'habitatge de lloguer, retrocedint a valors similars als del 2007. Però tot i així, les dades indiquen que el descens és irrisori comparat amb l'ascens desmesurat dels anys anteriors. Segons les dades de la Secretaria d'Habitatge de la Generalitat, podem veure com de l'any 2005 al 2008 el lloguer va pujar de 807,4 a 1081,3 euros, és a dir, un augment del 33,9%. Mentre que entre el 2008 i el 2009 ha quedat quasi estancat i parlem d'un descens de només el 3,8%.

Però les dificultats que pateix una persona jove a l'hora d'emancipar-se no vénen només donades per l'encariment dels pisos, sinó també per la precarietat dels nostres contractes i l'elevat nivell d'atur. Un any més podem comprovar com els i les joves en liderem el rànquing. El passat 2009 la xifra de joves a l'atur a la ciutat de Barcelona va augmentar un 89% respecte la del 2007, passant de 10.325 joves a l'atur a un total de 19.360. Si mirem el conjunt de la població trobem que l'augment d'atur ha estat del 67%. Per acabar-ho d'arrodonir, quan una persona jove aconsegueix signar un contracte, però, en la majoria dels casos és "d'obra i servei" o "eventual per circumstàncies de la producció"; les tipologies de contractació amb més alt nivell de frau. Les dades són, altra vegada preocupants, segons l'Enquesta de Població Activa, la taxa de temporalitat d'aquest 2009 per joves d'entre 16 a 29 anys ha estat del 34,9%, mentre que per gent amb contracte a partir 30 anys disminueix fins al 13,5%.

A totes les dificultats expressades més amunt, s'hi sumen totes les traves, enganys i estafes que s'han imposat durant tots aquests últims temps de boom immobiliari en l'oferiment i recerca de pisos. No existeix cap registre que tingui una avaluació quantitativa sobre les consultes i problemes que s'han fet durant aquest temps, però alguns dels més recurrents han estat la proliferació d'agències que demanaven taxes i cobraments, el pagament de determinats conceptes que no pertocuen a l'arrendatari o abusos en el preu del lloguer han estat els principals problemes cobraments per desconeixement de la llei

A banda de denunciar-ho, davant d'aquestes circumstàncies, l'altra cosa que resta a les nostres mans i que ens fa forts a l'hora d'emancipar-nos és el coneixement rigorós de tota la informació sobre els diferents recursos de què disposem per facilitar-nos aquest procés. També de tots aquells mecanismes que queden poc clars i que es poden traduir en despeses no esperades o directament innecessàries. És per això que a banda de la denúncia, aquesta campanya té un altre objectiu: recollir i dotar d'eines a les i els joves que els facilitin el procés d'emancipació. És per això que ens volem dotar d'aquest portal d'informació on podrem trobar un recull dels recursos i ajudes existents, intercanvi d'informació amb altres joves sobre els processos emancipadors que estem vivint, un recull de preguntes freqüents sobre situacions en les que ens podem trobar a l'hora de llogar un habitatge, entre altres.

Per tot plegat, el Consell de la Joventut de Barcelona no es pot estar de demanar:

A les administracions públiques els hi demanem una aposta clara i concisa per les polítiques de foment del lloguer. Són necessàries polítiques innovadores i eficaces que fomentin i facilitin l'accés al lloguer en la línia de:

- Reformar el marc legislatiu i normatiu per tal de regular les males pràctiques d'arrendadors/es, agències i promotors/es immobiliaris.
- Afavorir la cultura de lloguer, arribant a assolir les actuals quotes europees.
- La recuperació d'habitatge facilitant la sortida dels pisos buits mitjançant un lloguer assequible i taxant els que no compleixin amb la finalitat social de l'habitatge.
- Exclore l'habitatge de les dinàmiques del mercat garantint el dret a gaudir d'un habitatge digne i adequat

Posicionament

Núm. 46-Juny 2010

- tal com es reconeix a l'article 47 de la Constitució Espanyola.
- Imaginar i regular noves formes de gaudir del dret a l'habitatge digne com la masoveria urbana o les cooperatives en cessió d'ús.

Als principals agents del mercat immobiliari (propietaris, API i promotors) els demanem:

- Autoregular el sector, excloent aquells professionals que participen d'activitats il·lícites com el mobbing immobiliari o el no compliment de les obligacions per part de les propietats.
- Entendre la finalitat social de l'habitatge.